

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 66.510/1/V
van 10 september 2019

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse minister van
Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en
Armoedebestrijding ‘tot uitvoering van artikel 13 van het besluit
van de Vlaamse Regering van 19 december 2014 tot uitvoering
van het decreet lokale diensteneconomie van 22 november 2013’

Op 13 augustus 2019 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van ministerieel besluit ‘tot uitvoering van artikel 13 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2014 tot uitvoering van het decreet lokale diensteneconomie van 22 november 2013’.

Het ontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 3 september 2019. De kamer was samengesteld uit Eric BREWAEYS, kamervoorzitter, Wouter PAS en Koen MUYLLE, staatsraden, Johan PUT, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Cedric JENART, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 10 september 2019.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

VOORAFGAANDE OPMERKING

2. Rekening houdend met het ogenblik waarop dit advies gegeven wordt, vestigt de Raad van State de aandacht op het feit dat de verkiezingen van 26 mei 2019 tot gevolg hebben dat de minister sedert die datum en totdat een nieuwe regering is verkozen, niet over de volheid van haar bevoegdheid beschikt. Dit advies wordt evenwel gegeven zonder dat wordt nagegaan of dit ontwerp in die beperkte bevoegdheid kan worden ingepast, aangezien de afdeling Wetgeving geen kennis heeft van het geheel van de feitelijke gegevens die de minister in aanmerking kan nemen als zij te oordelen heeft of het vaststellen of het wijzigen van verordeningen noodzakelijk is.

STREKKING EN RECHTSGROND

3. Het om advies voorgelegde ontwerp van ministerieel besluit strekt tot de uitvoering van artikel 13 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2014 ‘tot uitvoering van het decreet lokale diensteneconomie van 22 november 2013’ en tot opheffing van het ministerieel besluit van 8 februari 2016 ‘tot uitvoering van artikel 13 van het besluit van 19 december 2014 tot uitvoering van het decreet lokale diensteneconomie van 22 november 2013’.

4.1. De rechtsgrond voor de artikelen 1 en 3 van het ontwerp kan gevonden worden in artikel 13 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2014, in samenhang gelezen met artikel 7 van het decreet van 22 november 2013 ‘betreffende de lokale diensteneconomie’.

4.2. Gevraagd naar de rechtsgrond voor artikel 2 van het ontwerp, beroept de gemachtigde zich op de artikelen 7 en 8 van het decreet van 22 november 2013:

“Artikel 7 en 8 van het decreet van 22 november 2013 stellen dat VDAB de nood aan ondersteuning vaststelt en instaat voor de bemiddeling van de doelgroepwerknemer. VDAB houdt hierbij rekening met de vraag- en aanbodzijde van de arbeidsmarkt. Aangezien de arbeidsmarkt ook evolueert is het logisch dat VDAB op regelmatige tijdstippen de doelmatigheid van het instrument waarmee de adviezen worden uitgereikt evalueert. De resultaten van de statistische analyse (zie hierboven) worden bovendien afgetoetst binnen de Raad van Bestuur en de Commissie Lokale Diensteneconomie.”

De artikelen 7 en 8 van het decreet van 22 november 2013 houden echter geen machtiging in aan de Vlaamse Regering om de “indicaties”¹ te evalueren, laat staan dat ze een

¹ Artikel 2 van het ontwerp spreekt ten onrechte over “de attesten en de indicatoren”.

Vlaamse minister hiertoe zouden machtigen. Een minister beschikt enkel over de hem uitdrukkelijk toegewezen bevoegdheden, en niet over een algemene uitvoeringsbevoegdheid zoals de Vlaamse Regering die wel heeft op grond van artikel 20 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ (BWHI). Er bestaat aldus geen afdoende rechtsgrond voor artikel 2 van het ontwerp,² zodat het uit het ontwerpbesluit moet worden weggelaten.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Algemeen

5. Het ontwerp bevat een nieuwe lijst van indicaties die voor het Vlaamse Gewest bepalen of iemand toegang heeft tot de maatregel lokale diensteneconomie. Deze indicaties zijn het laagste niveau om de kenmerken van de personen te scoren. Er worden geen nieuwe indicaties voorgesteld via het ontwerp, maar op basis van statistisch onderzoek werd een selectie van 21 indicaties uit de (op grond van het ministerieel besluit van 8 februari 2016) bestaande 43 indicaties van het gevalideerde instrument gemaakt, hetgeen moet toelaten dat de ‘toeleiding’ naar de maatregel lokale diensteneconomie sneller verloopt.

Het instrument met 43 indicaties wordt vooralsnog door de VDAB en partners gehanteerd bij de begeleiding van personen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt, zoals lokale diensteneconomie maar ook maatwerk bij collectieve inschakeling. Het ontwerp zorgt aldus voor een onderscheiden behandeling tussen de gehanteerde indicaties bij lokale diensteneconomie (21 indicaties) en maatwerk bij collectieve inschakeling (nog steeds 43 indicaties). Bovendien verwijst de federale wetgeving omtrent werkloosheidsuitkering voor niet-toeleidbare werkzoekenden evenzeer naar de gewestelijke ICF *screening* met 43 indicaties.³

In het licht van het grondwettelijke gelijkheidsbeginsel moeten de stellers van dit ontwerp kunnen aantonen dat deze onderscheiden behandelingen in een redelijk verband staan met de nagestreefde doelstellingen via objectieve en pertinente middelen.

Aanhef

6. De aanhef van het ontwerp vermeldt thans: “*Gelet op het overleg in de Commissie Sociale Economie van de SERV, op 3 juli 2019;*”. Deze zinsnede moet gewijzigd worden naar “*Overwegende het overleg in de Commissie Sociale Economie van de SERV, op 3 juli 2019;*” en onder de niet verplichte vormvereisten geplaatst worden.

² Een soortgelijke bepaling lijkt wel ingevoerd te kunnen worden op het niveau van een besluit van de Vlaamse Regering wanneer dit in samenhang gebeurt met artikel 20 BWHI.

³ Zie artikel 1 van het koninklijk besluit van 6 mei 2019 ‘tot wijziging van de artikelen 27, 51, 52bis, 58, 58/3 en 63 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering en tot invoeging van de artikelen 36sexies, 63bis en 124bis in hetzelfde besluit’: “*De hierboven vermelde screeningstool ICF betreft de tool, die door de bevoegde gewestelijke diensten van arbeidsbemiddeling wordt gebruikt, en die er toe strekt de niet-toeleidbare werkzoekenden te identificeren*”. De gemachtigde bevestigde dat voor het ‘statuut niet-toeleidbaar’ nog steeds de 43 indicaties zouden gebruikt worden.

Artikel 4

7. In artikel 4 van het ontwerp is de datum van inwerkingtreding nog niet ingevuld. De uiteindelijk gekozen datum mag in beginsel niet leiden tot het verlenen van terugwerkende kracht aan het te nemen besluit en er zal voldoende tijd moet worden gelaten aan de burgers om zich voor te bereiden op de inwerkingtreding ervan.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Eric BREWAEYS